

Nr 161.

Av herrar **Norling** och **Sandegård**, *angående inrättande av en särskild kyrklåg överstyrelse.*

Den av Kungl. Maj:t framlagda propositionen med förslag till ny lag om statsdepartementen, innebärande bl. a., att handläggningen inom regeringen av samtliga kyrkoärenden överflyttas från ecklesiastikdepartementet till justitiedepartementet, synes vara förestavad av övervägande praktiska hänsyn. Dels har en lättnad med avseende å ecklesiastikdepartementets alltför stora arbetsbördan ansetts önskvärd, och dels har det förhållandet, att redan nu rena kyrkolagsfrågor tillhöra justitiedepartementet, befunnits motivera en diffläggning av samtliga kyrkoärenden. Utan att här vilja uttala någon mening i fråga om, huruvida de anförda skälen för den av Kungl. Maj:t föreslagna åtgärden kunna anses i och för sig tillfyllestgörande, tillåta vi oss endast påpeka, att den ifrågasatta överflyttningen till justitiedepartementet av jämväl sådana kyrkoärenden, som hittills tillhört ecklesiastikdepartementets handläggning, lätteligen kan få vissa icke önskvärda följder, vilka synas böra förebyggas genom anordningar, som icke blott möjliggöra, utan garantera en beredning av kyrkoärendena, vid vilken icke enbart eller övervägande juridiska och formella hänsyn komma i beaktande. Det är påtagligt, att en dylik garanti kan i viss mån åvägabringas därigenom, att chefskapet för den blivande kyrkobyran inom justitiedepartementet ombetros åt en person med de speciella kvalifikationer, som ärendenas särart betingar, och en dylik anordning borde desto lättare kunna åstadkommas, som ju den erforderliga juridiska sakkunskapen alltid kan förutsättas vara inom detta departement väl företrädd. Emellertid förefaller det, som om en riktig och ur olika synpunkter mera tillfredsställande lösning av det problem, som denna proposition aktualiserat, vore att omdana kyrkobyran till en kyrklig överstyrelse i analogi med t. ex. skolöverstyrelsen. Det är tydligt, att en dylik åtgärd skulle föranleda ökade kostnader för statsverket, men uteslutet synes icke vara, att komensation härför kunde vinnas på andra områden, exempelvis genom en väsentlig förenkling av domkapitelsinstitutionen. Oavsett detta torde man emellertid böra medgiva, att kyrkoärendena representera en så viktig statlig kulturuppgift, att eventuellt ökade kostnader i syfte att garantera en tillfredsställande handläggning av dem, icke böra avskräcka, därest man över huvud finner, att en annan ordning, än den som i propositionen förutsättes, är att tillråda. Frågan

synes i varje fall vara av sådan vikt, att en utredning i ärendet torde böra komma till stånd.

På grund av vad vi sålunda anfört hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om en utredning, huruvida kyrkoärendenas vikt må anses betinga inrättandet av en särskild kyrklig överstyrelse, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill denna utrednings resultat kan föranleda.

Stockholm den 21 jan. 1926.

N. S. Norling.

Karl Sandegård.